

να, τὰ νεκρά, τὰ ἄζωα; Ναί, δὲ σοῦ μέλει, μὰ καὶ δὲν προκόπτει. Ναί, δὲν προκόπτουμε, παῖδιά, νοιώστε το, μὰς χρειάζεται Ζωή, γιατί Ζωή εἶναι Ἀλήθεια. Καὶ Ζωή κι Ἀλήθεια εἶναι ἡ γλώσσα τῆς μάνας μας. Σῦρτε καὶ ἀγοράσετε ἓνα βιβλίο πού τὸ λένε «Τὰξίδι». Διαβάστε το καὶ ρουφήξτε το. Γιομίστε τὴν ψυχὴ σας μὲ γαῖα. Καὶ προσέξτε τὸ τελευταῖο τὸ κεφάλαιο. «Στρατὸς» ἐπιγράφεται. Προσέξτε καὶ πιστέψτε πὼς «Γεῖά σας παλληκάρια καὶ παιδιὰ μου, Μπρός! Κ' ἐγὼ μαζί σας» πρέπει νὰναι ἡ γλώσσα τοῦ βασιλιά σας. Καὶ σεῖς «Γεῖά σου, βασιλιά μας καὶ πατέρα μας, μαζί σου στὴ φωτιὰ ἐρχόμαστε» πρέπει νὰπαντᾷτε. Ναί, ἔτσι ὅπως λένε οἱ στρατιῶτες ὅλου τοῦ κόσμου. Πάρτε το καὶ σεῖς ἀπόφαση καὶ ζητήστε τὴ γλώσσα σας ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους, γιατί, πῆτε τους, θέλετε νὰ προκόψετε. Καὶ τότε, γεῖά σας παιδιὰ!

Σωξόπολη

ΣΤΑΒΡΟΣ ΜΑΒΡΟΘΑΛΑΣΣΙΤΗΣ

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ

Φίλε κύριε Ταγκόπουλε,

Σὰς εὐχαριστῶ πού στο τελευταῖο φύλλο τοῦ «Νουμά» ἐγράψατε ὅλη τὴν ἀλήθεια γιὰ ὅσα γινήκανε στὴν Ὀλυμπία. Τόσες ἀσυνείδητες ψευτιὲς ἐπλαστήκανε γύρω πού μὲ φέρανε σὲ δύσκολη θέση.

Μόνο μιὰ διόρθωση σὰς παρακαλῶ νὰ γίνῃ στὴν περιγραφή. Πὼς οὔτε δὲ σὰς εἶχα δεῖ στὴν Ὀλυμπία πρὶν κάμω τὴν πρόποσή μου, οὔτε καὶ σεῖς τὸ ξέρατε πὼς θὰ βρεθοῦμε κεῖ πέρα αὐτὴ τὴν ἡμέρα. Αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθῇ γιὰ νὰ καταλάβουνε ὅλοι πόσο εἶχαμε ἐνεργήσει νὰ μαζευτοῦμε στὰ Ὀλύμπια!

Πρέπει νὰ μάθουνε πὼς καθένας μας ἔχει τίς ιδέες του σταθερὰ καὶ πὼς δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ συνωμοσίαι, μὰ οὔτε καὶ φοβούμαστε τίς ἀνοησίας πού γράφουν οἱ ἐφημερίδες, οὔτε τίς ψευτιὲς τοῦ κ. Κουλουμδάκη.

Θὰ μὲ συμπαθήσετε ὅμως νὰ σὰς παρατηρήσω πὼς μοῦ κάνει ἐντύπωση πὼς ἀφήνετε αὐτοὺς τοὺς ψεῦτες καὶ δὲν τοὺς στέλνετε στὰ δικαστήρια. Δυστύχημα εἶναι πού δὲν ἀναφέρεται τὸν ὄνομά μου στὶς ψευτιὲς πού δημοσιευτήκανε, γιατί τότες θὰ ζητοῦσα τὸ δίκιο μου μὲ τὸ νόμο. Πιστεύω πὼς ὑπάρχει κρᾶτος νὰ μοῦ τὸ δώσῃ.

Πάτρα, 11/9/1911.

Μὲ ὑπόληψη

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ
(Σπύρος Μουσοῦρης)

➤ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ ➤

Στὴ «Θεσσαλία» τοῦ Βόλου (8 Σεπτ. σελ. 1) δημοσιεύεται ἀλάκαιρη ἡ ἀπολογία τοῦ Τάκη Οἰκονομάκη, πού κατηγορεῖται κι αὐτὸς γι ἀναρχικὸς καὶ ἄθεος. Τὴ δημοσιεύουμε καὶ μεῖς ἐδῶ τὴν ἀπολογία του καταλέξῃ, ἀφοῦ ἡ ἀπολογία τοῦ Οἰκονομάκη μᾶς δίνει τὸ κλειδί τῆς παρούσης καὶ ἀνόητης αὐτῆς ὑπόθεσης καὶ μᾶς ξηγᾷ τὸ ΓΙΑΤΙ δημιουργήθηκε.

«Αἱ κατ' ἐμοῦ κατηγορίαι εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμοι καὶ ἀνυπόστατοι, ἐδημιουργήθησαν δὲ παρὰ τοῦ Δημ. Κούρτοβικ συντάκτου τοῦ «Κήρυκος» ἐξ ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Θεσσαλίαν», τῆς ὁποίας εἶμαι συντάκτης.

Καὶ πρῶτον οὐδεμίαν σχέσιν ἢ συνάφειαν εἶχον μὲ τὸ ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον, ἀλλὰ γνωριμίαν μόνον μετὰ τοῦ κ. Δελμούζου καὶ οὐδὲν τούτου πλέον.

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ μάρτυς Σαπουνᾶς ἀναφέρει ὅτι ἐπεσκέφθην ποτὲ τὸν κ. Δελμούζον εἰς τὴν οἰκίαν του ἀπαξ ἢ δις δὲν ἔχει σημασίαν τινά.

Ἐπίσης οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω μὲ τὰ ἐν Ἀργαλαστῇ γενόμενα, ὁ δὲ διδάσκαλος Κουμπῆς ἦτο τελείως ἀγνωστος εἰς ἐμὲ μέχρις ἐσχάτων.

Μὲ τὸ ἐργατικὸν Κέντρον δὲν εἶχον σχέσιν, οὔτε μέλος, οὔτε σύμβουλος αὐτοῦ οὔτε ἄλλο τι ἤμην.

Μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἰδρύσεώς του κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1908 ἐξ ἀγνοῦ πάντοτε ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς προόδου πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐργατῶν ἐργάσθην διὰ τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου (οὐχὶ ὡς μέλος), τοῦ ἀειμνήστου Σπύρου Μουσοῦρη ἀναλαβόντος τὴν πρωτοβουλίαν. Ἀπεχώρησα δὲ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1909 προσληφθεὶς ὡς συντάκτης τῆς «Πανθεσσαλικῆς», καθ' ὅσον αἱ δημοσιογραφικαὶ μοῦ ἐργασίαι δὲν μοῦ ἐπέτρεπον ν' ἀσχοληθῶ εἰς ἄλλο τι.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς οὐδεμίαν σχεδὸν συνάφειαν μὲ τὸ Κέντρον εἶμαι οὐδὲ ἔλαβον ποτὲ γνῶσιν τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν του παρὰ μόνον ἐκείνων ὅσα ὡς δημοσιογράφος ἐμάνθανα χάριν τῆς ἐφημερίδος μου.

Ἐπομένως οὐδεμίαν ὑπέχω εὐθύνην ἐὰν τυχὸν τὸ Κέντρον παρεξέτράπη τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ του ὅστις ἦτο ἡ μόρφωσις καὶ ὁ οἰκονομικὸς συνασπισμὸς τῶν ἐργατῶν καὶ προέβη εἰς ἀξιοποιοῦνς τυχὸν πράξεις, πρᾶγμα ὅπερ ἐγὼ δὲν ἀντελήφθην, οὔτε ἐὰν μέλη τινα τοῦ Ἑργατικοῦ Κέντρου ἐκτήσαντο τυχὸν ἀθεϊκὰς ἢ ἀναρχικὰς δοξασίας· τὸ κατατεθειμένον ὑπὸ τῶν μαρτύρων Ν. Μαργαρίτη καὶ Ν. Κυριαζῆ κλπ. ὅτι ἑκαμὰ διαλέξεις εἰς τὸ Κέντρον δὲν

ἐχεται ἀληθείας καθ' ὅσον ἐγὼ ἄπαξ μόνον κατὰ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1908 ἀνέγνωσα εἰς τὸ Κέντρον ἄρθρον τοῦ «Ἐργάτου» ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀνέτειλε τὸ φῶς» διὰ τοῦ ὁποίου ἐξήμετο τὸ σημαντικὸν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα γεγονός τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν «Ἐργάτην» ἔγραψον μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1908 πρὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου οὐδέποτε δὲ δι' ἑσῶν ἔγραψον ἐξῆβρισα τὴν θρησκείαν καὶ τὴν Πατρίδα ἃς σέβομαι καὶ ἀγαπῶ καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀρχῶν τῆς πρώτης καὶ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς προόδου τῆς δευτέρας ἀδιαλείπτως τὸ κατὰ δύναμιν ἐργάζομαι.

Τὸ κατατειθέμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσθ. Κούρτοβικ ἔτι ἐγὼ ἐξῆβρισα τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα εἶναι κακοηθέστατον ψεύδος καθ' ὅσον καὶ ἀπὸ ἀνατροφῆς καὶ ἀπὸ πεπονηθείσης καὶ ἀπὸ χαρακτήρος θεωρῶ ἀνανδρὸν, ἀτιμὸν καὶ δεῖγμα ἀποκτηνώσεως καὶ πωρώσεως τὸ τοιοῦτον.

Ἄλλως τε ἡ μαρτυρία τοῦ Δημ. Κούρτοβικ ὅστις, ὥς καὶ ἀνωτέρω εἶπον ἐξ ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Θεσσαλίαν» εἰς ἣν ἐργάζομαι κατέθεσε κατ' ἐμοῦ, καταπίπτει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὐδεὶς τῶν προτεινομένων ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦτο μαρτύρων Ἡρ. Σχοινᾶ, Ν. Παπαδήμου, Μ. Σταματοπούλου, Γ. Κουτσίκου καταθέτει τοιοῦτον τι.

Μόνον ὁ Γ. Κούτσικος λέγει ὅτι πιθανὸν νὰ μὲ εἶδεν εἰς ἀνθεθνικὸν συλλαλητήριον τῆς 29 Μαρτίου 1909.

Τὸ ἀνθεθνικὸν ὅμως συλλαλητήριον περὶ οὗ ὁ μάρτυς Γ. Κούτσικος καὶ Ν. Νικοβιώτης ἀναφέρουν δὲν ἦτο ἄλλο τι εἰμὴ ἡ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς ἀναπέτασις τοῦ λαβάρου τοῦ Κέντρου. Κατ' αὐτὸ ὁμίλησεν ὁ Σοφ. Τριανταφυλλίδης, ἀναπτύξας καὶ ἐξάρας τὸν χριστιανικὸν σοσιαλισμὸν καὶ πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Παλιγενεσίας ἀγώνων. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν παρέστη καὶ ὁ δῆμαρχος κ. Γκλαβάνης καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐγκρίτων συμπολιτῶν μας οἵτινες κάθε ἄλλο παρὰ ἄθεοι καὶ ἀναρχικοὶ εἶναι. Ἐπιφυλάσσομαι νὰ καταθέσω τὰ φύλλα τὰ περιέχοντα τὸν ἐκφωνηθέντα τότε ὑπὸ τοῦ κ. Τριανταφυλλίδου λόγον, ἐξ ὧν θὰ φανῇ κατὰ πόσον ἡ συγκέντρωσις ἦτο ἀνθεθνικὴ καὶ κατὰ πόσον ἐγκλημάτιστα παραστᾶς εἰς αὐτὴν καὶ ἐξ ἐπαγγελματικοῦ ἄλλως τε καθήκοντος ὡς δημοσιογράφος.

Τὸ βιβλίον «Στὸν ἵσιον τῆς Συναῖας» περὶ οὗ ὁ μάρτυς Ποντίκης λέγει ὅτι συνίστων εἰς τοὺς ἐργάτας ὅπως γράφουν εἰς τὰς Ἀθήνας εἰς τὴν κ. Βλαστοῦ ὅπως τοὺς τὸ ἀποστείλῃ καὶ ὅπως διενέμετο δωρεὰν, εἶναι ἔργον τοῦ λογογράφου Π. Βλαστοῦ (ψευ-

δώνυμον Ἑρμονας) περιέχει δὲ διηγήματα τὰ ὅποια ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἀναρχικὰ καὶ ἀθεϊκὰ, ἀλλ' ἀπειναντίας πατριωτικώτατα, ἐξαίροντα τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς σταδιοδρομίας του, ἐπιφυλάσσομαι δὲ νὰ τὸ καταθέσω ἵνα μὴ μείνῃ ἀμφιβολία τις περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου.

Ἡ κυρία Ζαχαροῦλα Σταυρίδου ἥτις καταθέτει ἐναντίον μου δὲν δύναται νὰ μὲ ἀπασχολήσῃ διὰ τὸ ἀναξιόπιστον αὐτῆς, ἡ δὲ μαρτυρία τοῦ Θεοδ. Παπαϊωάννου δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἐν ἀπὸ τὰ συνήθη ἀλκοολικὰ παραληρήματα.

Τὸ μόνον μου ἁμάρτημα εἶνε ὅτι εἶμαι ὁπαδὸς τῆς δημοτικῆς γλώσσης καὶ γράφω εἰς τὴν δημοτικὴν, διὰ τοῦτο ὑπέπεσα καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μῆνιν τῶν γλωσσαμυντόρων καὶ θεοσωστών.

Οὐδέποτε ἐξεφράσθην ἀνευλαδῶς κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου, οὔτε ἐσκέφθην νὰ ἀσεδήσω ἢ χλευάσω τὴν ἐκκλησίαν καὶ οὐδέποτε διέδωκα ἐπικινδύνους δοξασίας ἢ παρεκλίνοσα εἰς στάσιν ἢ ἀπεργίαν καὶ παράβασιν τῶν κειμένων νόμων.

Τὰ παρὰ τοῦ Ἐμ. Τσαελάκη λεγόμενα μυθεύματα περὶ μισθοδοσίας μου δι' ἀποστολῆς ρουδλίων ἐκ Καυκάσου τῆς Ρωσσίας καὶ ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ θεωρῶ κωμικὰ, ἀπαντῶ δὲ ὅτι ἐπρόκειτο ἀπλούστατα περὶ ἀποστολῆς συνδρομῶν τῶν ἐν Καυκάσῳ Ἑλλήνων συνδρομητῶν τοῦ «Ἐργάτου» καὶ ἐγγραφέντων ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ δημοτικιστοῦ Φωτιάδου. Οὐδέποτε ὅμως ἔλαβον λεπτὸν οὔτε ἐξ αὐτοῦ οὔτε παρ' ἄλλου τινὸς ἀλλὰ δωρεὰν παρείχον τὴν συνεργασίαν μου εἰς τὸν στερούμενον πόρων «Ἐργάτην» ἐξ ἄγνοιας κινούμενος ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς καλυτερεύσεως τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου, θεωρῶν ὅτι τὸ τοιοῦτον μεγάλως θὰ συνέβαλεν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πατρίδος.

Δὲν θεωρῶ ἔγκλημα ὅτι εἶμαι συνδρομητὴς ἢ ἀναγινώσκω τὸν «Νουμᾶν».

Ἀποκρούω τὴν ἐπὶ συστάσει κατηγορίαν μὴ ἀναμιχθεὶς ποτὲ οὔτε εἰς τὰ τυχόν συμβάντα ἐν τῇ Παρθεναγωγείᾳ, οὔτε εἰς τὰ ἐν Ἀργαλαστῇ ἴσως ἐκτυλιχθέντα οὔτε εἰς τὰ ἐν τοῖς Ἐργ. Κέντροις, ἡ δὲ κατ' ἐμοῦ ἀπαγγελλείσα κατηγορία ὡς συστασιώτου διὰ τὰς ἐν τῇ κατηγορητηρίᾳ ἀναφερομένας πράξεις δὲν δύναται παρὰ ὡς νόμῳ ἀνυπόστατος καὶ ἀβάσιμος νὰ θεωρηθῇ καθ' ὅσον οὔτε συμφωνία ποτὲ ἐγένετο μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων διὰ τὴν διάπραξιν τῶν ἐν τῇ κατηγορητηρίᾳ ἀναφερομένων πράξεων οὔτε καὶ ἦτο ποτὲ δυνατόν πρὸ ὁλοκλήρων ἐτῶν νὰ γνωρίζωμεν ἡμεῖς ὅτι ὁ Πατριάρχης θὰ ἐξέδιδεν ἐγκύκλιον διὰ τὴν γλώσσαν, καὶ ὅτι θὰ μετέβαινεν ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Παρθεναγω-

γειον ἵνα συμφωνήσωμεν μεταξύ μας καὶ ἐξυβρίσωμεν τούτους, ὡς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχω σύστασιν μετὰ τὸν Κουμπήν κατηγορούμενον ὅτι τυχὸν ἐξέσχισε μίαν εἰκόνα πρὸς 35 ἔλων ἐτῶν, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχον γεννηθῇ!!

Ἐπιφυλάσσομαι δι' ἰδιαιτέρου μου ὑπομνήματος νὰ συμπληρώσω τὴν ἀπολογίαν μου ταύτην, ἐκθέτων καὶ ἄλλα εἰσέτι γεγονότα καὶ προτείνων καὶ ἄλλους πολλοὺς μάρτυρας ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὁποίων οὐδεμία θὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι τὴν κατ' ἐμοῦ κατηγορίαν ὑπεκίνησεν ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀντιζηλία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Κήρυκος» Δημ. Κούρτοδικ-Ἰωαννίδου πρὸς τὴν «Θεσσαλίαν» ἣς διατελῶ συντάκτης.

Μάρτυρας προτείνω κλπ. κλπ.

Ο ΓΛΩΣΣΑΜΥΝΤΩΡ ΚΟΥΡΤΟΔΙΚ

Στὴ «Θεσσαλία» (Δευτέρα, 12 Σεπτ. σελ. 1) δημοσιεύεται ἀλάκαιρη ἡ ἀπολογία τοῦ κ. Δ. Σαρᾶση, ποὺ ρήχνει μετὰ σοφὰ ἐπιχειρήματα καὶ μετὰ ἀκλόνητα γεγονότα μιὰ μιὰ ἕλες τίς κατηγορίες τῶν «γλωσσαμυντῶρων καὶ θεοσωτῶν» τοῦ Βόλου. Αὐπλούμαστε ποὺ δὲν ἔχομε τόπο νὰν τὴ δημοσιεύουμε καὶ μετὰ ἀλάκαιρη τὴν ἀπολογία τοῦ κ. Σαρᾶση. Δημοσιεύουμε ὡς τόσο τὸν ἐπίλογό του, ποὺ σὰν ἥλιος λαμπρόφωτος φωτίζει τὸ τιμώτατο καὶ ἠθικώτατο μούτσουνο τοῦ γλωσσαμύντορα καὶ θεοσεβέστατου κ. Κουρτόδικ.

«...Ἐν τέλει δὲ ὀφείλω νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὅτι δλόκληρος ὁ θόρυβος καὶ ἔλαι αἱ φαντασιολογίαι περὶ ἐκτελέσεως ἀξιοποιῶν ἡ ἀνηθίκων πράξεων ἐν τῇ Ἀνωτέρῳ Παρθεναγωγείῳ, περὶ προπαγανδικῆς διδασκαλίας ἐν αὐτῇ καὶ περὶ συμμετοχῆς μου εἰς ἀθεϊστικούς καὶ ἀναρχικούς προσηλυτισμούς κατασκευάσθη ἀπὸ τὸν μάρτυρα τῆς κατηγορίας Δημ. Κούρτοδικ τὸν συντάκτην τῆς ἐκδοστικῆς ἐφημερίδος ὁ «Κήρυξ» ὅστις ἐξεμεταλλεύθη τὸ προσωπικὸν ἐπεισόδιον τοῦ Σεβασμιωτάτου μετὰ τῆς καθηγητρίας Χριστάκου, τὸ ἀνύψωσεν εἰς περιωπὴν θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ζητήματος, ἀνέμειξεν ἐντὸς αὐτοῦ ἐμὲ καὶ ἑτέρους τρεῖς δημοτικούς συμβούλους τοὺς κ. κ. Ζ. Παρθένου. Ἀπ. Κουτσαγέλην καὶ Α. Παπαγεωργιάδην καὶ ἐξήτησεν διὰ τοῦ Ἀθ. Πλατανιώτου συντρόφου του καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ τυπογραφείου, ὅπως τῇ πληρώσω δύο χιλιάδας δραχμὰς διὰ νὰ παύσῃ τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον διὰ τοῦ ὁποίου ἐνόμιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ με βλάψῃ κοινωνικῶς, πολιτικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς, περιστάνων με διὰ τῆς καθημερινῆς του λιβελογραφίας ὡς ἄθεον, ἀναρχικὸν, ἀπατριν καὶ ἀνῆθικον.

Τὰς περὶ πληρωμῆς δύο χιλιάδων δραχμῶν προτάσεις ἀπέκρουσα καὶ ἀπέρριψα καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπιούσαν ἀνέμειξεν τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀθεϊαν μετὰ τὸ Ἀνώτερον Παρθεναγωγεῖον καὶ προσεπάθησε νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ τοῦ πλήθους καὶ νὰ αἰματοκυλίσῃ τὸν τόπον, ἐὰν ἐπιστεύετο ὅτι πράγματι κινδυνεύει ἡ θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ κατασκευαστὴς τοῦ θορύβου τούτου Δημοσθένης Κούρτοδικ καταδικάσθη ὑπὸ τοῦ Κακουργοδικείου Χαλκίδος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ πιστωτικῶν γραμματίων μετοχῶν τῆς τραπεζῆς τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27 τοῦ 1893 ἀποφάσεως, ἔχει ὡς κανὼνα τοῦ δημοσιογραφικοῦ τοῦ βίου τὴν ἐκδίασιν καὶ τὴν ἀργυρολογίαν, πάντοτε γράφει καὶ ὑδρίζει ἐπὶ πληρωμῇ καὶ τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι καυχᾶται διὰ τὸ σύστημα τοῦτο τὸ ὁποῖον καθιέρωσεν ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ τῆς πόλεως Βόλου, ὡς τοῦτο πολλάκις ὡμολόγησεν καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ του ἐφημερίδι, καταδικάσθη πρὸς τούτους ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Βόλου πεντάκις μέχρι τοῦδε ἐπὶ ἐξυδρίσει καὶ συκοφαντίᾳ.

Παρακαλῶ δὲ ὅπως περὶ τῆς ἀξιοπιστίας τοῦ μάρτυρος τούτου καὶ τῶν ταπεινῶν ἐλατηρίων τῶν γραφομένων καὶ λεγομένων του ἐκάστοτε, ἐξετασθῶσιν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ οἱ ἐξῆς μάρτυρες οἵτινες θὰ καταθέσουν σχετικὰ πρὸς τὴν κατηγορίαν ἡ παραπλήσια γεγονότα πρὸς τὰς παρ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης ἐν Βόλῳ διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἐκδιόσεις. (Ἀκολουθεῖ κατάλογος μαρτύρων).»

Στὴν «Ἀκρόπολη» τῆς Τρίτης (12 Σεπτ. σελ. 1) δημοσιεύτηκε τὸ ἀκόλουθο παραγραφάκι:

«— ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΓΟΦΑΛΙ

Τὰ **Γράμματα** τῆς Ἀλεξανδρείας εἶναι περιοδικὸν λογοτέχνημα γραμμένο δλόκληρο μετὰ γλῶσσαν δημοτικὴν.

Καὶ ὅμως εἰς τὸ τελευταῖόν του τεύχος ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους συντάκτας τοῦ ὁ κ. Δ. Ζαχαριάδης ρήχνει τὸ γάντι προκλητικώτατα κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Νουμά».

Διότι ὁ «Νουμάς» εἶναι ὄργανον τοῦ γλωσσολογικοῦ Βατικανοῦ, τοῦ ὁποίου Πάπας εἶναι ὁ κ. Ὑ. χάρης.

Τὰ **Γράμματα** ὅμως ἐπαναστατημένα κατὰ τοῦ ψυχωραγοῦντος Μιστριωτισμοῦ δὲν ἐκνοῦν νὰ ἐπαναστατήσουν καὶ κατὰ τοῦ Ψυχαρισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος εἶνε ὁ διευθυντὴς τοῦ «Νουμά».

Ὁ κ. Δ. Ζαχαριάδης πικρογράφει μὲν, ἀλλὰ

αὐτὰ ἔχουν αἱ ἀνταρσῖαι καὶ αἱ ἐπαναστάσεις. Δὲ γίνονται μὲ τὸ γάντι, ἀλλὰ μὲ τὸ καρποφύλλι.

Ὁ «Νουμάς» τὸ γάντι ποῦ τοῦ ρήχεται τὸ γυρίζει πίσω εὐγενικώτατα στὰ «Γράμματα» καὶ στὴν «Ἀκρόπολη». Καυγάδες δὲ θάνοίξει. Ὅχι γιατί δὲν ἔχει νὰ πει πολλὰ (ἔχει κ' ἔχει!) μὰ γιατί τάποφάσισε νὰ μὴ λάβει πιὰ κανένα μέρος στὸν «ἐμφύλιο σπαραγμὸν». Ἀναγνωρίζει πῶς καὶ ἡ «Ἀκρόπολη» καὶ τὰ «Γράμματα» πολεμοῦνε τὸ δασκαλισμὸν. Τί κι ἂν πολεμοῦνε λυσσασμένα καὶ τὸν καθάριο **δημοτικισμόν**, ποῦ τώρα τώρα τονὲ βαφτίσανε **Ψυχαρισμὸν**; Ἔτσι τοὺς ἀρέσει κ' ἔτσι κάνουνε. Δικῶς τοὺς λογαριασμέζ. Ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του καὶ μὲ τὰ ὅπλα του. Τὰ δικὰ μας τὰ ὅπλα ἡ **εἰλικρίνεια**. Γιὰ τοῦτο καὶ μὲ τὸν κ. Πάλλη συζητήσαμε. Γιατί ἀναγνωρίζουμε καὶ σεβόμαστε τὴ δουλειά του καὶ τοὺς ἀγῶνες του. Δὲν τοῦ εἴπαμε δουλικώτατα.

— Κύριε Πάλλη, περιμένουμε τὴ γνώμη σας καὶ τὴ διδαχὴ σας!

μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ τὸν κολακέψουμε. Τοῦ εἴπαμε εἰλικρινὰ τὴ γνώμη μας γιὰ τοὺς **Μιχτοὺς** ἢ **Μισόγλωσσους**. Τοῦ εἴπαμε πῶς στέκονται στὴ μέση καὶ πολεμοῦνε μὲ τὴν ἴδια λύσσα καὶ τὸ **δασκαλισμὸν** καὶ τὸ **δημοτικισμόν**. Δὲ θέλησε νὰν τὸ παραδεχτεῖ. Τὸ σημερὸν παραγραφάκι τῆς «Ἀκρόπολης» ἔρχεται νὰ ἐπικυρώσει τὰ λόγια μας.

Αὐτὰ μὴ γιὰ πάντα.

Στὸ «Ἐμπρὸς» (9 Σεπτ. σελ. 3) δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθη δῆλωση ἀπριωμένη στὸ «Σκρίπ» καὶ στὸν κ. Κουλουμβάκη.

ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς εἰς Ὀλύμπια γενομένης ἀρχαιολογικῆς ἐκδρομῆς τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως τῶν δημοδιδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, θεωρεῖ καθήκον αὐτῆς νὰ διαψεύσῃ κατηγορηματικῶς τὰς εἰς τὰ φύλλα τῆς 6ης καὶ 7ης τρέχ. τῆς ἐφημερίδος «Σκρίπ» δημοσιευθείσας ἀνακριθείας ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς πρὸς ὀργανώσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδρομῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ οὔτε ἠνωχλήθη οὔτε ἐπιέσθη, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ ἐνοχληθῇ ἢ ὀπωσδήποτε νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ μαλλιαρῶν ἢ μὴ μαλλιαρῶν, εἰς τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ἐνεργείας αὐτῆς προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας προέβη οὐδενὸς ἀπολύτως γενομένη ἔργανον — θὰ ἦτο ὕδρις πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου καὶ ἀπλῆ καὶ ὑπόνοια —

ἀλλ' ἐν τῇ πλήρει καὶ ἀπολύτῃ καὶ ὑπευθύνῃ καὶ ἀνεπηρεάστῃ αὐτοτελείᾳ αὐτῆς.

Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔκρινε στοιχειῶδες αὐτῆς καθήκον ἐν τῇ συναισθήσει τῆς εὐθύνῃς καὶ τῶν υποχρεώσεων αὐτῆς καὶ δυνάμει τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῆς ἐνεργείας τῆς, ἣν οὐδεὶς εἶνε ἱκανὸς καὶ ἐπὶ στιγμὴν νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιδόλῳ, νὰ προσκαλέσῃ ἔχι μόνον τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους κυρίους ὑπουργούς, παρακαλοῦσα αὐτοὺς νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐημοδιδασκάλους τὴν τιμὴν νὰ λάμπρυνθῇ διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν ἡ εἰς Ὀλύμπια ἀρχαιολογικὴ τῶν ἐκδρομῇ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπίσης ἔκρινε — καὶ ἀναφέρει τοῦτο ἐκ περισσοῦ ὅλως — ὅτι ἔπρεπε νὰ προσκαλέσῃ πάντας τοὺς μετὰ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς ἐκ τῆς ἐπιστήμης θέσεως τῶν συνδεομένων, ἦτοι τὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἀρχαιολογίας καὶ δύο ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, συντελέσαντας ὡς ἐκ τῆς θέσεως τῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδρομῆς. Προσέτι δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ προσεκάλεσε καὶ τοὺς κυρίους διευθυντὰς τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Καλαμῶν, Πύργου καὶ οὐνένα ἄλλον, εἴτε ἐν Ἀθήναις, εἴτε ἐν Πύργῳ, εἴτε ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἂν δὲ μεταξὺ τῶν ἄλλων τῶν μὴ δημοδιδασκάλων ἐπισκεπτῶν τῶν Ὀλυμπίων παρευρέθησαν αὐτόθι καὶ οἱ κ. κ. Πάλλης καὶ Ταγκόπουλος βεβαίως ἡ παρουσία αὐτῶν δὲν εὐθύνει τὴν ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν. Εἶνε εὐνόητον ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδένα ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς Ὀλύμπια.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου 1911.

Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐνστ. Ἀβραμῆας, Σ. Δεσίπρης, Δ. Ζήσης, Κ. Οἰκονομίδης, Εἰρήνη Δραγάκη, Εὐάγ. Λαχανοκάδης.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

«Ἐσημείωσεν ΟΥΔΕΠΟΤΕ ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία τοιαύτας ἀνατρεπτικὰς προσπάθειας τῶν ὄρων τοῦ σεμνοῦ αὐτῆς βίου;...» — Ἐφημ. «Ἀθῆναι» 11 Σεπτ. 1911, σελ. α', στήλη 1. (Γιὰ νὰ μὴν πελαγώσουνε ὅσοι δὲν ξέρουνε ἀπὸ θουκυδίδεια ὑπερβατά, «ἐρωτώμεν», ὅπως λένε δὰ κ' οἱ «Ἀθῆναι»: «αἱ προσπάθειαι τῶν ὄρων τοῦ σεμνοῦ αὐτῆς βίου εἶναι ἀνατρεπτικαί;» — ἢ «οἱ ὄροι κάνουνε προσπάθειας ἀνατρεπτικὰς τοῦ σεμνοῦ αὐτῆς βίου;» — ἢ «ὁ σεμνὸς αὐτῆς βίος κάνει προσπάθειας ἀνατρεπτικὰς τῶν ὄρων;» Ποιὸ ἀπὸ τὰ τρία;

«Ἠρίθμησεν κλειδοκύμβαλλα...Μὲ τὴν μνήμην του τὴν τεραστίαν ἀπαριθμεῖ εἰκοσάδα () Ν καὶ ἄλλων. Οὗτω βεβαίως εἶχον κλειδοκύμβαλλα» κτλ. — Ἰδία ἐφημ. σελ. β', στ. 2.

© ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

‘Από γράμμα φίλον δημοτικιστῇ Βολιώτῃ ξεσηκώνουμε τὸν ἀκόλουθο παράγραφο: «Φαντάσου πῶς στήν ἀνάκριση, σίς μαρτυρικὲς κατὰθεσες, ἀποκαλεῖται ὁ *Νουμᾶς* ἀπὸ τὸν περίφημο Κούρτοβικ γνωστὸν ἀναρχικὸν καὶ ἀντι-θρησκευτικὸν φύλλον».

— «Κάθε τι ποῦ ἀναφέρεται γιὰ «Νουμᾶ» καὶ γιὰ γλώσσα εἶναι ὑπογραμμένο μὲ κόκκινο μολύβι ὥς ἐπιβαρυν-
τικό».

— «Ἡ προκομμένη ἀστυνομία κατῴχεσε σὴν Ζαγορά, στὰ χέρια τοῦ δημοτικιστῇ Κορδάτου, τὴ «Γλώσσα καὶ Ζωή» τοῦ Γιαννίδη καὶ τὸ «Γραφτὴ καὶ Δημοτικὴ» τοῦ Brugman. Μὲς στὴ δικογραφία εἶναι κ’ ἓνα φύλλο τῆς «Θεσσαλίας» ποῦ δημοσιεύει κάτω περὶ ποιήματα ἀθωώτατα γιὰ τὰ κεράσια, τὰ μύγδαλα καὶ τὰ τζάνερα!!!

— Καὶ τοῦτο ἀκόμα: ‘Απὸ τοὺς κατηγορούμενους τῆς Λάρισσας ὁ ὑπέρροχος Μπιτσάνης στὴν ἀπολογία του περι-
γίει τὸν κ. ‘Αμπελά γενεὲς δεκατέσσερις. Μὲ κατηγοροῦ-
νε, λέει, πῶς εἶμαι μαλλιαρός. Ξηγάει τοὺς λόγους γιατί εἶ-
ναι μαλλιαρός, λέει πῶς εἶναι ντροπὴ ἢ φιλολογία μας νὰ
σταματάει στό:

‘Ο ἀντὶς ἡγάθησε
τὴν ἄφρονα Μαρίαν,
ἀλλ’ εἶχεν εἰς τὰ στήθη της
ἡ κόρη... μὴ καρδίαν!!!

(Στίχοι ‘Αμπελά)

καὶ σὺ γνωστὸ «*Δησμόνει, Τιμολέων*» καὶ προχωρεῖ μὲ
τσουχερικὴ εἰρωνία».

— Αὐτὰ μᾶς γράφει ὁ Βολιώτης δημοτικιστής. ἴσως
ἀργότερα σὺ δώσουμε καὶ μερικοὺς ἄλλους σπαρταριστοὺς
στίχους τοῦ κ. ‘Ερετοποιητῇ. Τοῦ ἀξίζει αὐτὸ τὸ ποιη-
τικὸ μνημόσυνο.

— ‘Απὸ τὸ ἄλλο φύλλο θάρχησιν νὰ δημοσιεύουμε
ταχτικά «*Σημειώματα*» σὺν περιθώριον τοῦ Κωστή Παλαμά.

— «Ὁ κ. Πάλλης ἐν μέσῳ τῶν δημοδιδασκάλων». Μᾶς
σταλθήκανε ἐπιτέλους ἀπὸ τὸν Πύργο οἱ φωτογραφίες τῆς
δασκάλικης ἐκδρομῆς στὴν ἀρχαία Ὀλυμπία. Σὲ δυὸ ἀπ’
αὐτῆς ὁ κ. Πάλλης φιγουράρει ἀνάμεσα στοὺς δασκάλους.
‘Αν πιτύχουνε τὰ κλισέ, θὰν τὰ υπώσουμε σὺν «*Νουμᾶ*»
γιὰ θύμηση καὶ γιὰ νὰ τίς χαρεῖ καὶ ὁ κ. Κουλουμβάκης.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. ‘Υακ. Στείλε μας καὶ βλέπουμε.—κ.Μ. Σ. Ζαβ.
Κέρκυρα. Δὲν ξέρουμε ποῦ βρίσκεται τώρα. Ὑποθέτουμε
σὺν Μονακό.—κ. ‘Ομ. Μπ. Πόλη. Ἐλπίζουμε νὰ τὰ ἔλα-
βες πιά. ‘Αν ὄχι, γράψε μας ποῖα λείπουνε νὰ σοῦ τὰ στεί-
λομε.

ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ παιδαγωγός, μὲ τις
καλύτερες συστάσεις, εἰδικὸς γιὰ μικρὰ παιδιά,
ζητᾷ ἰδιαίτερα μαθήματα σὲ οἰκογένειες ποὺ
θέλουνε νὰ μορφώσουν τὰ παιδιά τους φυσικὰ
καὶ ἀνθρωπινὰ. Πληροφορίες σὺν γραφεῖο μας.

ΣΤΟΥ “ΝΟΥΜΑ,, Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

πυλαιοῦνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς ΜΙΑ δραχμὴ τὸ
ἓνα, ἐξὸν ἀπὸ ὅσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμές.

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». —ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΣΠ, «Ὁ
‘Μέγ’ Ἀλέξαντρος». —ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή». —Η-
ΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ, «Δάφνης καὶ Χλόη» τοῦ Λόγγου.
(μετάφρ.). — «Τίμωνα καὶ Μισάνθρωπος» τοῦ Λουκιανοῦ (με-
τάφρ. λ. 50). — «Ὁ Περικυρήτης». —ΡΗΓΑ ΓΚΟΛΦΗ, «Τὰ
Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (Δρ. 2). —Π. Σ. ΔΕΛΤΑ «Στοχα-
σμὸς περὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν παιδιῶν μας» (λ. 50). —ΕΙ-
ΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τὸν Κόσμος τοῦ Σαλονιῶ». —
ΑΡΓΥΡΗ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ, «Φυλλάδες τοῦ Γερουχίου». —
ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγούδια». —Κ.
ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικά τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50). —«Σα-
κόνταλα» τοῦ Καλλιμάχα (Δρ. 1). —ΙΔΑ, «Σαμβούρα»
Δρ. 2). —ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Τραγούδια γιὰ μιὰ φω-
νὴ μὲ πιάνο, καὶ Μπαλάντες γιὰ πιάνο, τὸ κομμάτι Δρ. 1.
—Θ. ΚΑΤΡΑΝΑΧΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ.
(10). —ΑΝΤΩΝΗ Κ. ΔΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βισλὸ». —ΑΛΕΞ.
ΠΑΛΛΗ, «Ὁ ἔμπορος τῆς Βενετίας» (Β’ ἐκδόση). —ΑΛΕ-
ΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΚΟΥ, «Ἀθροῖνος Μιχαηλίδης». —
Ν. ΧΟΡΙΩΤΗ, «Σαλῶμη» τοῦ O. Wilde (μετάφρ.). —ΣΤΕΦ.
ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινοβόγια». —ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙ-
ΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλῆ (μετάφρ.). —ΠΑΛΑ ΣΤΑΥ-
ΡΟΥ, «Πλουτάρχου: Περὶ Παιδῶν Ἀγωγῆς» (μετάφρ.). —
ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μουσικολογία». —Δ. Π. ΤΑΓ-
ΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ὁντονοὶ καὶ Πισθαμένοι». —«Ὁ
Ἀσώτος», —«Οἱ Ἀλυσίδες» (Δρ. 2). —ΜΕΝΟΥ ΦΙΛΗΝΤΑ
«Ἀπὸ τοῦς Θρύλους τῶν Αἰώνων», —«Γραμματικὴ τῆς
Ρωμαϊκῆς Γλώσσας» (Α’ ἐκδόση). —Ζ. ΦΥΤΙΑΝ, (δράμα-
τα): «Τὸ Ἐκθετο», —«Δίχως Ἀκρογιάλι», —«Χτισμένο
σὺν Ἀμμο». —ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτη-
μα». —Σ.Τ. «Φοιτητικὴ Συναρπασία» (λ. 50). —ΠΑΝΤΕΛΗ
ΧΟΡΝ, «Μελάχρα».

Γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, λ. 25 παραπάνου ὁ κάθε τόμος.

ΤΟΜΟΙ παρασμένοι τοῦ «ΝΟΥΜΑ» (ἐξὸν ἀπὸ τὸν πρῶ-
το ποῦ δὲν ὑπάρχει κανένα τοῦ ἀντίτυπο) πυλαιοῦνται Δρ.
22 ὁ ἓνας γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ φρ.χρ. 12.50 γιὰ τὸ ἐξωτε-
ρικό.

ΙΗ’ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1911—1912

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — (Πλατεία Κάνιγγος).

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ,
ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν
τὰ διδασκὰ ἡλαττώθησαν εἰς τὸ
1/3 ἀπὸ τοῦ παρελθ. ἔτους.

‘Εναρξὺς ἐγγράφων 20 Ἀπριλοῦ,
μαθημάτων 15 Σεπτεμβρίου.

Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθηταί.